

РЕШЕНИЕ

№ 513

гр. София, 24.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО V ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Вилислава Янч. Ангелова
Тони Гетов

при участието на секретаря Мариана Ал. Косачева
в присъствието на прокурора Й. К. Г.

като разгледа докладваното от Иван Коев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20241100603006 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

Въззивното производство е образувано по въззивен протест от заместник-районен прокурор при Софийска районна прокуратура, срещу решение № 5757 от 12.12.2023 г., постановена по НОХД № 11536 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 102-ри състав.

С решение № 5757 от 12.12.2023 г., постановена по НОХД № 11536 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 102-ри състав, съдът е признал за невиновен подс. Н. Л. З., с ЕГН: *****, в това на 21.11.2020 г., около 21:00 ч., в гр. София, ул. "Панайот Волов", пред № 7а, партерен етаж (с вход откъм бул. "Александър Дондуков – Корсаков"), пред клуб на ПП "ГЕРБ", да е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото (хвърлял предмети – камъни, към стъклените прозорци и врати на клуба на ПП "ГЕРБ"), поради което и на основание чл. 378, ал. 4, т. 2, вр. с чл. 304 НПК го е оправдал по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

Недоволен от постановената присъда е останал представителя на държавното обвинение, който я обжалва. С депозиран въззивен протест срещу решението по делото от 12.12.2023 г. и допълнително изложение към въззивния протест от 26.04.2024 г. се правят оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения, необоснованост, неправилност, незаконосъобразност на постановеното решение. Излагат се обширни съображения за несъгласие с постановеното решение от Софийски районен съд и мотивите към него.

Не е подаден отговор на въззивния протест или допълнителното изложение към него от подс. Н. З. или адв. Р. Р.

В разпоредително заседание на 31.05.2024 г., въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК,

прецени, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия и/или свидетели, изслушването на експертизи, както и ангажирането на нови писмени и/или вещественни доказателства и в този смисъл не се налага провеждане на въззивно съдебно следствие, за обезпечаване на правомощието на въззивната инстанция по чл. 313 и чл. 314 НПК и правилното решаване на делото.

В съдебно заседание пред настоящия въззивен състав, представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище, че не поддържа въззивния протест и допълнителното изложение към него. Излагат се съображения, че решението на Софийски районен съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено от въззивната инстанция.

Подсъдимият Н. З., редовно призован, се явява лично, както и с адв. Р. Р., като се оспорва въззивния протест и допълнителното изложение към него. Излага се съображения за правилност и законосъобразност на постановеното решение от Софийски районен съд и се предлага същото да бъде оставено в сила.

В последна дума подс. Н. З., заявява, че желае да бъде потвърдено решението.

Софийският градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, обжалваното решение, изложеното във въззивния протест и допълнителното изложение към него, както и доводите на страните в проведеното съдебно заседание и след като въз основа на императивно вмененото му задължение извърши цялостна служебна проверка на първоинстанционния съдебен акт, по отношение на неговата законосъобразност, обосновадост и справедливост, съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Воззивният протест е подаден в срока по чл. 319 НПК и от легитимирано лице, отговаря на изискванията на чл. 320 НПК, поради което е процесуално допустим и следва да бъде разгледан.

Настоящият съд намира, преценявайки обосновадостта и законосъобразността на обжалвания първоинстанционен съдебен акт, че разгледан по същество, въззивният протест е **неоснователен**. Съображенията в тази насока са следните:

Воззивният съд намира, че първоинстанционният съд е извършил цялостен и задълбочен анализ на доказателствата по делото, като обективно, всестранно и пълно е изяснил фактичката обстановка по същото. Първоинстанционният съд е направил анализ на събраните доказателства, спазил е изискванията на формалната и на правната логика и е охранил в пълнота правото на защита на подсъдимия. Извършен е задълбочен анализ на събраните по делото доказателства – показанията на разпитаните свидетели, писмените и вещественни доказателства събрани в хода на досъдебното производство и хода на съдебното следствие пред районния съд. Фактичката обстановка по делото е детайлно и прецизно изяснена като са изложени задълбочени мотиви за липсата на съставомерност на извършеното от дееца. Тази обстановка се възприема изцяло и от настоящата инстанция. Последната, като извърши и собствена преценка на събрания доказателствен материал в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд намира, че не се налагат различни изводи по фактите и обосновадено са приети следните фактически обстоятелства:

Обосновадено е прието, че подс. Н. Л. З., е роден на **** г., в гр. Сливен, българин, български гражданин, с висше образование, неосъждан, неженен, живущ в гр. София, ул. ****, с ЕГН: *****.

С обвинителен акт, внесен в Софийски районен съд, Софийска районна прокуратура е обвинила Н. Л. З., в това, че:

на 21.11.2020 г., около 21:00 ч., в гр. София, ул. "Панайот Волов", пред № 7а, партерен етаж (с вход откъм бул. "Александър Дондуков – Корсаков"), пред клуб на ПП "ГЕРБ", да е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред и изразяващи явно неуважение към обществото (хвърлял предмети – камъни, към стъклените прозорци и врати на клуба на ПП "ГЕРБ") – престъпление по чл. 325, ал. 1 НК.

Районният съд е оправдал подс. Н. З. във връзка с така повдигнатото му обвинение, на основание чл. 304 НПК.

Липсват основания, които да мотивират въззивният съд да промени съществено направените в първоинстанционния съдебен акт фактически констатации, тъй като в мотивите му са обсъдени събраните по делото доказателствени материали и не е допуснато превратното им тълкуване. В тази връзка е необходимо да се отчете, че когато изразява съгласие с доказателствения анализ, направен от предходната инстанция, въззивният съд не е длъжен да обсъжда отново подробно доказателствата по делото – напр. **решение № 372 от 01.10.2012 г., постановено по Н.Д. № 1158 по описа на ВКС за 2012 г., Наказателна колегия, III Наказателно отделение; решение № 181 от 2012 г., постановено на ВКС, I Н. О.; решение № 513 от 2013 г. на ВКС, I Н.О.; решение № 371 от 2016 г. на ВКС, III н. о.** В подадения въззивен протест и в допълнителното изложение към него няма съществени съображения или възражения, които вече да не са получили своя изчерпателен отговор в мотивите на проверяваната инстанция, които напълно се споделят от този съдебен състав. Следва да се отбележи, че представителят от Софийска градска прокуратура в проведеното съдебно заседание пред настоящия съдебен състав заяви, че не поддържа протеста и се солидализира със съображенията на проверяваната инстанция.

Адекватно са ценени приложените писмени доказателства, т.к. кореспондират с останалите материални източници по делото и точно отразяват и потвърждават правно релевантни обстоятелства, включени в предмета на доказване и липсата на вина по отношение на подсъдимия. Освен това, събраните по делото писмени активи съответстват на кредитираните свидетелски показания и служат за тяхна доказателствена проверка, като по този начин се затвърждават изводите относно стеклите се събития и извършените незаконосъобразни действия от органите на МВР.

Правото на справедлив съдебен процес, прогласено в чл. 6 от Европейската конвенция за правата на човека е от фундаментално значение за съвременното демократично общество. Още в решението си от 17.01.1970 г. по делото *Delcourt* Съдът посочва, че *"Правото на справедливо правораздаване по смисъла на Конвенцията заема толкова важно място в едно демократично общество, че ограничителното тълкуване на чл. 6§1 не би съответствало на целта и предмета на тази разпоредба"*. При така очертаните данни, с особена острота се поставя и въпросът доколко при така реализираната си процесуална дейност, държавното обвинение действително е осъществило функциите си на независимост, обективност и безпристрастност при използване на конституционното право за повдигане на обвинение при стриктно съблюдаване органите на досъдебното производство да са спазили процесуалния закон и да не се допускат каквито и да било опити да бъдат заобиколени процесуалните разпоредби с незаконосъобразно наблюдение и проследяване. Съдът, който е призван и му е вменено задължение да охранява с всички средства правото, ще следва със своите актове всякак да се противопоставя на такива процесуални нарушения.

Налице е недоказаност по отношение главния факт по делото, поради което следва да бъдат приложени последиците, визирани в [чл. 304 НПК](#). Недопустимо е постановяването на осъдителна присъда при недоказаност на обвинението по несъмнен и категоричен начин, когато не са изяснени напълно обстоятелствата, касаещи същото обвинение. Само когато всички факти, включени в причинно-следствения процес на престъпното деяние и неговото авторство бъдат установени безспорно и категорично, съдът може да постанови съответна осъдителна присъда. Последната не може да почива на предположения, на съмнителни, несигурни и колебливи изводи досежно осъществяването на обективните и субективните признаци за деянието. Съдът признава подсъдимия за виновен само и единствено, когато обвинението е доказано по несъмнен начин [/чл. 303, ал. 2 НПК/](#), което е гаранция за реализиране правата на обвиняемите, респективно на подсъдимите в наказателния процес, произтичащи от презумпцията за невиновност, установена и прокламирана в [чл. 16 НПК](#).

Съдът в мотивите си към присъдата е обсъдил и съобразил съдебната практика за този вид престъпление – чл. 325, ал. 1 НК, като правилно очевидно е съобразено постановление

№ 2 от 29.06.1974 г. по н.д. № 4 по описа за 1974 г. на Пленума ВС. В този смисъл е и по нова съдебна практика например – решение № 158 от 04.02.2019 г., постановено по н. д. № 574 по описа на ВКС за 2018 г., 3-то НО, както и ТР № 1 от 28.09.2017 г. по т. д. № 1 на ВКС, ОСНК. Не е доказано предизвикателно демонстративна непристойност на поведението, нарушаваща обществения ред, морала, общественото приличие, спокойствието на гражданите и явно манифестираща незачитане на общо приетите правила за ред и приличие в обществото.

Предвид липсата на обективната страна на престъплението съдът намира, че не следва да се обсъжда субективната му страна и не следва да се обсъждат изложените аргументи във въззивния протест в тази връзка.

Въз основа на изложените съображения въззивната инстанция прие, че подсъдимото лице е било правилно и законосъобразно оправдано изцяло по повдигнатото му обвинение на основание чл. 304 НПК. Такова произнасяне по същество държи сметка за правото на защита, неразривно свързано с необходимостта съдът да признае подсъдимия за виновен само, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. В тази връзка е и разпоредбата на чл. 6 КЗПЧОС и чл. 14, т. 2 от Международния пакт за граждански и политически права (*ратифициран с Указ на Народното събрание от 23.07.1970 г.*). От това следва, че когато има съмнение дали подсъдимият е извършил престъплението и след изчерпване на всички процесуални средства за доказване на обвинението, съдът следва да признае подсъдимия за невиновен. Този съдебен състав прие, че правилно е преценена настоящата хипотеза, поради което и правилно Софийски районен съд е постановил оправдателно решение за това повдигнато обвинение. Съдът не намира за необходимо да обсъжда останалите възражения относно деянието, за което подс. Н. З. е признат за невиновен, като на същите е даден ясен отговор в мотивите на районния съд и доколкото настоящата инстанция се солидаризира с тях, не е налице необходимост същите да се преповтарят от въззивната инстанция.

При извършената служебна проверка въззивният съд не констатира нарушения, допуснати от първоинстанционният съд, които да водят до отмяна или изменение на присъдата.

Воден от горните мотиви и на основание чл. 338 вр. с чл. 334, т. 6 НПК, Софийски градски съд, Наказателно отделение, V-ти въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 5757 от 12.12.2023 г., постановена по НОХД № 11536 по описа на Софийски районен съд за 2021 г., Наказателно отделение, 102-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____